

İsa, Vaat Edilmiş Oğul

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Yeşaya 2:2, 3; İbraniler 1:1–4; Mısır'dan Çıkış 24:16, 17; Yeşaya 44:24; İbraniler 1:10; Luka 1:31, 32; İbraniler 1:5.*

HATIRLAMA METNİ: “Bu son çağda da her şeye mirasçı kıldığı ve aracılığıyla evreni yarattığı kendi Oğlu'yla bize seslenmiştir. Oğul, Tanrı yüceliğinin parıltısı, O'nun varlığının öz görünümüdür. Güçlü sözüyle her şeyi devam ettirir. Günahlardan arınmayı sağladıktan sonra, yücelerde ulu Tanrı'nın sağında oturdu” (*İbraniler 1:2, 3*).

Adem ve Havva günah işledikten hemen sonra, Tanrı onlara kendilerini düşmandan kurtaracak, kaybedilen mirası geri alacak ve yaratıldıkları amacı yerine getirecek bir “tohum” vaat etti (*Yaratılış 3:15*). Bu Oğul, onların yerine geçerek ve nihayetinde yılanı yok ederek onları hem temsil edecek hem de kurtaracaktı. “Adem ve Havva vaadi duyduklarında, onun bir an önce gerçekleşmesini arzuladılar. İlk doğan oğullarının onların kurtarıcısı olabileceğini umarak, onu sevinçle kucakladılar. Fakat vadin gerçekleşmesi gecikiyordu.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 26. Vaat daha sonra İbrahim'e tekrarlandı. Tanrı ona, yeryüzündeki tüm ulusları bereketleyecek bir Oğul'a, bir “tohum” a sahip olacağına dair vaat verdi (*Yaratılış 22: 16–18, Galatyalılar 3:16*). Tanrı aynı şeyi Davut'a da yaptı. Davut'a, oğlunun Tanrı tarafından Kendi Oğlu olarak benimseneceğine ve dünyanın tüm kralları üzerinde adil bir yönetici olacağına dair vaat verdi (*2. Samuel 7: 12–14, Mezmurlar 89: 27–29*). Ne Adem ve Havva, ne İbrahim ya da Davut'un muhtemelen asla hayal etmedikleri şey, Kurtarıcı olacak Oğullarının Tanrı'nın Kendisi olacağıydı.

* 15 Ocak Sebt gününe hazırlanmak için bu haftanın dersini çalışın.

Son Çağ

İbranilerin ilk paragrafı, Pavlus'un "son çağda" yaşadığına inandığını ortaya koymaktadır. Kutsal Yazılar, gelecekle ilgili farklı anlamları olan iki ifade kullanır. Peygamberler, genel olarak gelecek hakkında konuşmak için "son çağlar" veya "son günler" ifadesini kullandılar (*Yasa'nın Tekrarı 4:30, 31; Yerehya 23:20*). Daniel peygamber, dünya tarihinin son günleri hakkında daha net olarak konuşmak için ikinci bir ifade olarak, "son zaman"ı kullandı (*Daniel 8:17, Daniel 12: 4*).

Çölde Sayım 24: 14–19 ve Yeşaya 2: 2, 3'ü okuyun. Tanrı, "son günlerde" halkı için ne yapacağına dair vaat verdi?

Birkaç Eski Ahit peygamberi, "son günlerde" Tanrı'nın, halkının düşmanlarını yok edecek (*Çölde Sayım 24: 14–19*) ve ulusları İsrail'e akin ettirecek bir kral yetiştireceğini duyurdu (*Yeşaya 2: 2, 3*). Pavlus bu vaatlerin İsa'da yerine getirildiğini söylüyor. Şeytan'ı yendi ve müjdeyi duyurarak bütün ulusları Kendisine akin ettirdi (*Kolosaliler 2:15, Yuhanna 12:32*). O halde "son günler" İsa'nın, Tanrı'nın vaatlerini yerine getirmesiyle başlamıştır.

Ruhsal atalarımız imanla öldü. Vaatleri "uzaktan" gördüler ve selamladılar ancak alamadılar. Öte yandan, İsa'da bunların yerine getirildiğini gördük.

Bir an için Tanrı'nın vaatleri ve İsa hakkında düşünelim. Baba, çocuklarını dirilteceğine söz verdi. (*1. Selanıkliler 4:15, 16*) İyi haber, İsa'nın dirilişiyle çocuklarının dirilişini de başlatmasıdır. (*1. Koleseliler 15:20, Matta 27: 51–53*) Baba ayrıca yeni bir yaratılış vadedti (*Yeşaya 65:17*). İçimizde yeni bir ruhsal yaşam yaratarak bu vaadi yerine getirmeye başladı (*2. Korintliler 5:17, Galatyahlar 6:15*). Nihai krallığını kuracağına vaadini verdi. (*Daniel 2:44*) Bizi Şeytan'ın gücünden kurtararak ve İsa'yı hükümdar yaparak bu krallığı kurdu (*Matta 12: 28–30, Luka 10: 18–20*). Ancak bu sadece başlangıçtır. Baba, İsa'nın ilk gelişinde yapmaya başladığı şeyi, ikinci gelişinde tamamlayacaktır.

Tanrı'nın geçmişte yerine getirdiği tüm vaatlere bakın. Bu, henüz yerine getirilmeyen vaatler için O'na güvenmemize nasıl yardım etmelidir?

Tanrı, Oğlu Aracılığıyla Bizlerle Konuştu

İbraniler 1: 1-4'ü okuyun. Bu ayetlerin ana fikri nedir?

İbraniler 1: 1-4, orijinal Yunancada yalnızca bir cümledir ve retorik sanatı açısından Yeni Ahit'teki en güzel cümle olduğu ileri sürülmüştür. Ana iddiası, Tanrı'nın bizimle Oğlu İsa aracılığı ile konuştuğudur.

MS birinci yüzyıldaki Yahudiler için Tanrı'nın sözü uzun süredir duyulmamıştı. Tanrı'nın Yazılı Sözünde ifade edilen son vahiy, dört yüzyıl önce Malaki peygamber ve Ezra ve Nehemya'nın hizmetleri ile gelmişti. Ama şimdi, İsa aracılığıyla, Tanrı onlarla yeniden konuşuyordu.

Bununla birlikte, Tanrı'nın İsa aracılığıyla vahyi, Tanrı'nın peygamberler aracılığıyla yaptığı vahiyden daha üstündü çünkü İsa daha büyük bir vahiy aracıdır. O, göğü ve yeri yaratan ve evreni yöneten Tanrı'nın ta Kendisidir. Pavlus için, Mesih'in tanrısalılığı asla şüphe duyulacak bir şey değildi ve baştan kabul edilmişti.

Ayrıca Pavlus için Eski Ahit Tanrı Sözüydü. Geçmişte konuşan aynı Tanrı şimdi de konuşmaya devam etmektedir. Eski Ahit, Tanrı'nın iradesinin gerçek bilgisini iletiyordu.

Bununla birlikte, onun tam anlamını ancak Oğul dünyaya geldiğinde anlamak mümkündü. Yazarın zihninde, Baba'nın Oğul'daki vahyi tıpkı bir yapbozun kutusundaki resmin her bir parçası için doğru yeri bulmasını sağlaması gibi Eski Ahit'in gerçek genişliğini anlamak için bir anahtar sağladı. İsa Mesih, Eski Ahit'in çoğunu gün ışığına çıkardı.

İsa, Temsilcimiz ve Kurtarıcımız oldu. Savaşta yerimizi alacak ve yılanı yenecekti. Benzer şekilde, İbranilerde İsa, imanlıların "öncüsüdür" (*İbraniler 2:10, İbraniler 6:20*). Bizim için savaşır ve bizi temsil eder. Bu aynı zamanda Tanrı'nın, Temsilcimiz olan İsa için yaptığını, Baba'nın da bizim için yapmak istediği anlamına gelir. İsa'yı sağ elinde yücelten kişi, İsa ile birlikte tahtına oturmamızı da ister (*Vahiy 3:21*). Tanrı'nın İsa'daki bize mesajı yalnızca İsa'nın söylediklerini değil, aynı zamanda Babanın O'nun aracılığıyla ve O'nun için yaptıklarını da içerir; hepsi bizim geçici ve ebedi yararımız içindir.

İsa'nın, yani Tanrı'nın bu dünyaya gelmesinin ne anlama geldiğini bir düşünün. Bu hakikat neden bize fazlasıyla umut veriyor?

O, Tanrı'nın İhtişamının Işıltısıdır

İbraniler 1: 2-4'ü okuyun. Bu parçanın bize İsa hakkında öğrettiği şeylerden bazıları nelerdir?

Bu bölümde, “Tanrı yüceliğinin parlıtısı, O'nun varlığının öz görünümüdür.” (*İbraniler 1: 3*) yazan kısma odaklanacağız.

Mısır'dan Çıkış 24:16, 17; Mezmurlar 4: 6; Mezmurlar 36: 9; ve Mezmurlar 89:15'i okuyun. Bu metinler, Tanrı'nın yüceliğinin ne olduğunu anlamamıza nasıl yardımcı olur?

Eski Ahit'te Tanrı'nın görkemi, O'nun halkı arasındaki görünür varlığından bahseder (*Mısır'dan Çıkış 16: 7; Mısır'dan Çıkış 24:16, 17; Levililer 9:23; Çölde Sayım 14:10*). Bu varlık, genellikle ışık veya parlıtı ile ilişkilendirilir.

Kutsal Yazılar bize, Tanrı'nın yüceliğini açığa çıkarmak için bu dünyaya gelen ışığın İsa olduğunu bildirir (*İbraniler 1: 3; Yuhanna 1: 6-9, 14-18; 2. Korintliler 4: 6*). Örneğin, İsa'nın görünümün değişmesinden sonra nasıl görüldüğünü düşünün. “Onların gözü önünde İsa'nın görünümü değişti. Yüzü güneş gibi parladı, giysileri ışık gibi bembeyaz oldu.” (*Matta 17: 2*).

Güneş, ışığın ışıltısı olmadan idrak edilemeyeceği gibi, Tanrı da İsa olmadan idrak edilemez. Bizim açımızdan ikisi birdir. Tanrı'nın görkemi ışığın kendisi olduğu için, tıpkı ışık ile ışıltısı arasında bir fark olmadığı gibi Tanrı ile İsa arasında hiçbir yaratılış veya karakter farkı yoktur.

İbraniler ayrıca İsa'nın, Baba'nın özünün “özvarlığının tam görünümü” olduğunu söyler (*İbraniler 1: 3*) (CAN). Benzetmenin amacı, Baba ve Oğul arasında varoluşta ya da özde mükemmel bir örtüşme olduğudur. İnsanların Tanrı'nın benzerliğini taşıdığına ancak O'nun özünü taşımadığına dikkat edin (*Yar. 1:26*). Ancak Oğul, Baba ile aynı özü paylaşır. İsa'nın “Beni görmüş olan, Baba'yı görmüştür” (*Yuhanna 14: 9*) demesine şaşmamalı.

İsa'nın bize Baba'nın karakterini ve görkemini açıkladığı bu harika haber nedir? İsa, Babanın nasıl biri olduğu konusunda bize ne söylüyor?

Evreni Yaratan Aracılığıyla

İbraniler, Tanrı'nın dünyayı "İsa aracılığıyla" ya da "ile" yarattığını ve İsa'nın dünyayı güçlü sözüyle idame ettiğini bildirir.

Yeşaya 44:24, Yeşaya 45:18 ve Nehemya 9: 6'yı okuyun. Eski Ahit'te Tanrı dünyayı "tek başına" yarattığını ve "tek Tanrı" olduğunu bildirir, peki bunu Yeni Ahit'te Tanrı'nın evreni "İsa aracılığıyla" yarattığına dair bildirisıyla nasıl bağdaştırabiliriz? (İbraniler 1: 2, 3)

Bazı insanlar İsa'yı sadece Tanrı'nın yarattığı bir "araç" olduğunu düşünür ancak bu mümkün değildir. İlk olarak Pavlus için, dünyayı yaratan Rab İsa'dır; O bir yardımcı değildir. İbraniler 1:10, İsa'nın yeryüzünü ve gökleri yaratan Rab olduğunu söyler ve Pavlus, Mezmurlar 102: 25-27'nin Yaradan olarak Rab (Yahve) hakkında söylediklerini O'na da atfeder. İkinci olarak, İbraniler 2:10, evrenin Baba "tarafından" veya "aracılığıyla" yaratıldığını söyler. (İbraniler 1: 2'de İsa'ya atfedilen ifadelerin aynı.) Baba yarattı, İsa yarattı. (*İbraniler 1: 2, 10; İbraniler 2:10*). Amaç ve hareket açısından Baba ve Oğul arasında mükemmel bir anlaşma vardır. Bu, Üçlü Birliğin gizeminin bir parçasıdır. İsa yarattı, Tanrı yarattı ancak yalnızca Tek Yaratıcı ve Tanrı vardır ve bu da İsa'nın Tanrı olduğunu belirtir.

Bu arada İbraniler 4:13, İsa'nın da Yargıç olduğunu gösterir. Onun yönetme ve yargılama yetkisi, Tanrı'nın her şeyi yarattığı ve evreni idame ettiği gerçeğinden kaynaklanmaktadır (*Yeşaya 44: 24-28*).

İbraniler 1: 3 ve Koloseliler 1:17, İsa'nın da evreni idame ettiğini onaylar. Bu idame ettirme eylemi muhtemelen rehberlik veya yönetim fikrini içerir. Yunanca pheron (idame etmek, yürütme) kelimesi, rüzgârın tekneyi sürmesini (*Elçilerin İşleri 27:15, 17*) veya peygamberlere önderlik eden Tanrı'yı (*2. Petrus 1:21*) tanımlamak için kullanılır. Böylece gerçek anlamda, İsa sadece bizi yaratmakla kalmadı, aynı zamanda bizi yaşattı. Varoluşumuzun her nefesi, her kalp atışı, her anı, tüm yaratılmış varoluşun temeli olan İsa'da bulunur.

Elçilerin İşleri 17:28'e bakın. Bu ayet bize İsa ve O'nun gücü hakkında ne söylüyor? Aynı İsa'nın günahlarımız için çarmıhta ölmesinin sonuçlarını düşünün. Bu hakikat, Rab'bimiz'in kendini inkar eden karakteri hakkında bize ne öğretir?

Bugün Ben Sana Baba Oldum

İbraniler 1: 5, Baba'nın şu sözlerini İsa'ya anlatır: “Sen benim Oğlum’sun, Bugün ben sana Baba oldum”. Tanrı'nın “ben sana Baba oldum” demesi ne anlama geliyor ve bu ne zaman oldu? Bu, birçok kişinin inandığı gibi, İsa'nın bir şekilde geçmişte Tanrı tarafından yaratıldığını göstermiyor mu?

İbraniler 1: 5; 2.Samuel 7: 12–14; Mezmurlar 2: 7; ve Luka 1:31, 32'yi okuyun. Pavlus, İbraniler'de Davut'a verilen hangi vaadin İsa için geçerli olduğunu belirtti?

İsa, Tanrı'nın vaat edilen Kurtarıcı, Davut'un oğlu olarak “benimsendiği” veya “atandığı” kanısında Tanrı'ya oğul olmuştu. Kurtarıcının ilahi olarak oğul olarak benimsenme kavramı Grek-Roman dünyasında ve doğuda yaygındı. Kurtarıcıya toprak üzerinde meşrutiyet ve güç verirdi.

Ancak Tanrı, Davut'a soyunu ulusların gerçek meşru kurtarıcısı olacağını vaat etti. Davut'un soyunu kendi Oğlu olarak “benimseyecekti”. Bu süreç boyunca kral Davut, Tanrı'nın koruyucusu ve varisi olacaktı. Antlaşma, Davut Oğlu olarak İsa'da yerine getirilir. Tanrı, düşmanlarını yenecek ve O'na mirası olarak ulusları verecekti (*Mezmurlar 89:27; Mezmurlar 2: 7, 8*).

Romalılar 1: 3, 4 ve Elçilerin İşleri 13:32, 33'te okuduğumuz gibi, İsa alemlen Tanrı'nın Oğlu olarak açıklandı. İsa'nın vaftizi ve görünümünün değişmesi, Tanrı'nın İsa'yı Oğlu olarak tanımladığı ve duyurduğu anlardı (*Matta 3:17, Matta 17: 5*).

Yine de Yeni Ahit'e göre, İsa dirilip Tanrı'nın sağına oturduğunda, “Tanrı'nın Oğlu olduğu kudretle ilan edilen” oldu. O anda Tanrı, Davut'a oğlunun Tanrı'nın kendi Oğlu olarak benimseneceği ve uluslar üzerindeki tahtının sonsuza kadar kurulacağı vaadini yerine getirdi (*2. Samuel 7: 12-14*).

Dolayısıyla, Sezar (Roma'nın sembolü) uluslar için meşru “tanrının oğlu” değildi. O, İsa Mesih idi. İsa'nın “başlangıcı”, İsa'nın her zaman var olduğu için varlığının başlangıcı olduğundan ziyade, İsa'nın uluslar üzerindeki egemenliğinin başlangıcına atıfta bulunur. İsa'nın var olmadığı bir zaman asla olmadı, çünkü O Tanrı'dır.

Ashında, İbraniler 7: 3, İsa'nın “günlerinin başlangıcı, yaşamının sonu” olmadığını söyler (*İbraniler 13: 8*) çünkü O ebedidir. Bu nedenle, İsa'nın Tanrı'nın “biricik oğlu” olduğu fikri, Mesih'in tanrı olarak doğısıyla değil, Mesih'in tüm antlaşma vaatlerini yerine getirdiği için kurtuluş tasarısındaki rolüyle ilgilidir.

EK ÇALIŞMA: İsa'nın bu dünyaya Tanrı'nın Oğlu olarak gelmesi aynı anda birçok işlevi yerine getirdi. İlk olarak, Tanrı'nın İlahi Oğlu olarak İsa, Baba'yı bize açıklamaya geldi. İsa, eylemleri ve sözleriyle, Babanın gerçekte neye benzediğini ve O'na neden güvenip itaat edebileceğimizi gösterdi.

İsa ayrıca, Tanrı'nın düşmanı yenip dünyayı yöneteceğini vaat ettiği Davut'un, İbrahim'in ve Adem'in vaat edilen Oğlu olarak geldi. Böylece, İsa insanlığın başında Adem'in yerini almaya ve Tanrı'nın onlar için sahip olduğu asıl amacı yerine getirmeye geldi (*Yaratılış 1: 26–28, Mezmurlar 8: 3–8*). İsa, Tanrı'nın her zaman bu dünyanın sahip olmasını istediği doğru hükümdar oldu.

“Ürdün'de Mesih'e söylenen sözler, “Sevgili Oğlum budur. O'ndan hoşnudum” tüm insanlık içindir. Allah Mesih ile, bizim temsilcimiz olarak konuştu. Tüm günahlarımızla ve zayıflığımızla değersiz olarak görülüp bir kenara atılmadık. “Öyle ki sevgili Oğlunda bize bağışladığı yüce lütfü övülsün” İsa'nın üzerindeki yücelik, Allah'ın bize duyduğu sevginin teminatıdır. Bize duanın gücünü anlatır. Allah'ın, insanın sesini nasıl duyabileceğini ve bizim yakarılarımızın, gökyüzü tarafından nasıl kabul edildiğini bize söyler. Yeryüzü günahla gökyüzünden ayrıldı ve onun birlikteliğine yabancılaştı; fakat İsa onu görkemli küreyle tekrar bütünleştirdi. O'nun sevgisi insanları sardı ve gökyüzünün en yükseğine erişti. Gökyüzünün açık kapılarından süzülen görkem, günaha teşvike karşı dayanmamıza yardım dilemek için dua ettiğimizde, bizim başımızın üzerine de süzülecektir. İsa ile konuşan Ses, inanan herkese hitap eder. “Sevgili Oğlum budur. O'ndan hoşnudum.” Ellen G. White, *Çağların Arzusu*, s. 95.

Tartışma Soruları:

1. İsa'nın sözlerini ve eylemlerini daha iyi anlamanın, Baba Tanrı'yı daha iyi anlamamıza yardımcı olduğunu öğrendik. İsa'yı daha iyi anlamak, Baba Tanrı ile ilişkinizi hangi pratik yollarla zenginleştirmelidir?
2. Tanrı'nın İsa'yla konuşma ve davranış biçiminin, bizimle konuşmak ve bize davranmak istediği yol olduğunu öğrendik. Bu bize başkalarına nasıl davranmamız gerektiği konusunda ne söylemeli?
3. Mesih'in ebedi tanrısallığının önemi üzerinde durun. İsa'nın bir şekilde bizim gibi yaratılmış bir varlık olduğuna inanırsak neler kaybolur? Çarmıha kim gerildi? Mesih'in ebedi Tanrı olduğu gerçeğini ve O'nun çarmıha gerilmesini mukayese edin. İki fikir arasındaki büyük fark nedir?
4. Derste Tanrı'yı yüceltmek hakkında konuşun. Vahiy 14: 7'yi okuyun. Tanrı'yı yüceltmek şimdiki hakikatin bir parçasını ve üç meleğin mesajını nasıl veriyor?